

3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad pažeistas vienodo požiūrio principas, nes kitų pareigūnų, kurių padėtis panaši į ieškovės, darbo sutartys buvo pratęstos atsižvelgiant į pateisinimus, identiškus tiems, kuriuos ji nurodė savo prašyme pratęsti metams jos sutartį. Šiomis aplinkybėmis ieškovė taip pat nurodo, kad nesilaikyta Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytų pozityvių diskriminacijos priemonių siekiant pariteto, o ši argumentą ji grindžia aplinkybe, kad naujasis delegacijos vadovas, paskirtas į jos vietą, yra vyras.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad pažeistas tarnybos tęstinumo principas, kuris yra sprendimo pratęsti sutartį pagrindinis kriterijus, nes kiti penki asmenys, tarp kurių bendradarbiavimo vadovas, kaimo plėtros ir aprūpinimo maistu skyriaus vadovas, t. y. du bendradarbiavimui ir plėtrai ypač svarbūs postai, taip pat palieka savo darbo vietas. Taigi ieškovė teigia, kad tokiomis aplinkybėmis jos, kaip delegacijos vadovės, sutarties pratęsimas dar metams užtikrintų tarnybos tęstinumą ir naujų kolegų apmokymą.

2017 m. gegužės 22 d. pareikštas ieškinys byloje Aldridge ir kt./Komisija

(Byla T-319/17)

(2017/C 249/49)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovai: Adam Aldridge (Scharbekas, Belgija) ir 32 kiti ieškovai, atstovaujami advokatų S. Rodrigues ir A. Tymen

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti šį ieškinį priimtiniu ir pagrįstu,

todėl:

- panaikinti 2016 m. liepos 15 d. sprendimą, kuriuo atmetas 2016 m. kovo 16 d. prašymas priskirti prie kito lygio,
- panaikinti 2017 m. vasario 13 d. sprendimą, kuriuo atmetas 2016 m. spalio 14 d. pateiktas skundas,
- nurodyti atlyginti ieškovams turtinę ir neturtinę žalą,
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, pareikštu dėl 2012 m. spalio 16 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (toliau – OLAF) generalinio direktoriaus sprendimo, pagal kurį dėl laikinųjų tarnautojų, dirbančių pagal neterminuotas sutartis, vykdoma tik viena priskyrimo prie kito lygio procedūra.

Ieškovai teigia, kad minėtas sprendimas yra neteisėtas, nes buvo priimtas pažeidžiant Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTIS) 10 straipsnio 3 dalį ir 15 straipsnį, teisės normų hierarchiją bei teisėtų lūkesčių apsaugos principą. Be to, 2016 m. liepos 15 d. OLAF generalinio direktoriaus sprendimas atmesti 2016 m. kovo 16 d. prašymą priskirti prie kito lygio ir 2017 m. vasario 13 d. sprendimas atmesti 2016 m. spalio 14 d. skundą (toliau – ginčijami sprendimai) buvo priimti remiantis sprendimu, kurį reikėtų laikyti neteisėtu, ir todėl turi būti panaikinti.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su gero administravimo principo pažeidimu, nes būtent tai, kad įsigaliojo nauji 2014 m. Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir nuostatos, ribojančios karjeros raidos perspektyvas pasiekus AD12 ir AST9 kategorijas, negali būti laikoma priimtina priežastimi, dėl kurios būtų galima dėl tokių laikinųjų tarnautojų nevykdyti priskyrimo prie kito lygio procedūros.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su vienodo požiūrio principo pažeidimu, nes ginčijami sprendimai prieštarauja dėl Europos Sąjungos agentūrų priimtam Komisijos sprendimui, kuriuo numatomas laikinųjų tarnautojų dalyvavimas priskyrimo prie kito lygio procedūrose. Pagal neterminuotas darbo sutartis dirbantiems Komisijos Jungtinių tyrimų centro (JTC) laikiniams tarnautojams taip pat taikoma metinė priskyrimo prie kito lygio procedūra, todėl, kaip tvirtina ieškovai, toks nevienodas vertinimas nėra pateisinamas.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su proporcingumo principo pažeidimu būtent dėl to, kad apsiribojimo viena priskyrimo prie kito lygio procedūra negalima laikyti priemone, skirta įgyvendinti 2016 m. spalio 16 d. sprendime numatytą tikslą dėl OLAF poreikių, susijusių su konkrečia ekspertų patirtimi, užtikrinimo, bet priešingai, tokia priemonė OLAF neleistų ilgesniam laikui įdarbinti laikinųjų tarnautojų.

2017 m. gegužės 24 d. pareiškimas ieškinyje byloje *Hautala ir kt./EFSA*

(Byla T-329/17)

(2017/C 249/50)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: Heidi Hautala (Helsinkis, Suomija), Benedek Jávor (Budapeštas, Vengrija), Michèle Rivasi (Valansas, Prancūzija) ir Bart Staes (Antverpenas, Belgija), atstovaujami advokatės B. Kloostra

Atsakovė: Europos maisto saugos tarnyba (EFSA)

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. kovo 14 d. patvirtinamąjį EFSA sprendimą, įregistruotą numeriu PAD 2017/005 CA, kuriuo patvirtinami jos 2016 m. gruodžio 9 d. ir 2016 m. spalio 7 d. sprendimai, įregistruoti numeriu PAD 2016/034, dėl atsisakymo leisti susipažinti su dauguma ieškovų prašytų dokumentų ir
- priteisti iš EFSA bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi šešiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad EFSA pažeidė Reglamento 1367/2006 ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalį, nes jo netaikė informacijai, kurios buvo prašoma. EFSA turėjo nesiremti Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje įtvirtinta dokumentų atskleidimo išimtimi, grindžiama „komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės“ apsauga, ir jos netaikyti informacijai, kurios prašoma, pagal Reglamento 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad EFSA pažeidė Reglamento 1049/2001 ⁽²⁾ 2 straipsnio 4 dalį ir 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką ir Reglamento 178/2002 ⁽³⁾ 41 straipsnį todėl, kad dėl tyrimų savininkų komercinių interesų apsaugos atsisakė atskleisti prašomą informaciją, bet neįrodė, kokia konkreči žala galėtų būti padaryta ir (arba) koks gali kilti realus pavojus padaryti konkrečią žalą, ir taip pažeidė Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies d punktą, kuriame nurodyta, kad atskleidimo išimtis gali būti taikoma tik siekiant apsaugoti „komercinės ir pramoninės informacijos konfidencialum[ą] teisėtų ekonominių interesų apsaug[os] [labui], kai tokią apsaugą reglamentuoja įstatymai“, nes nebuvo nustatyta jokių konkrečių teisėtų ekonominių interesų ir (arba) jie neįrodyti ginčijamame sprendime.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad EFSA neteisingai taikė Reglamento 1107/2009 ⁽⁴⁾ 63 straipsnio 2 dalį, nes ši nuostata netaikoma prašomai informacijai ir (arba) informacijos atskleidimas yra viršesnis visuomenės interesas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 1107/2009 63 straipsnio 2 dalį ir (arba) 16 straipsnį.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad EFSA pažeidė Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį, nes nepripažino tyrimų atskleidimo viršesniu viešuoju interesu ir neigė, jog ieškovai įrodė, kad tyrimų atskleidimas tarnauja viršesniam viešajam interesui.